

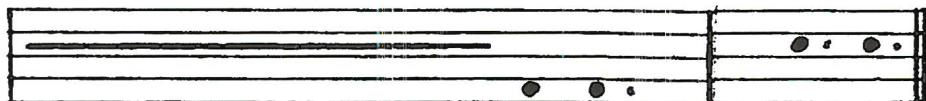
N A T T S Ö N G U R

(C o m p l e t o r i u m)

HELGUN

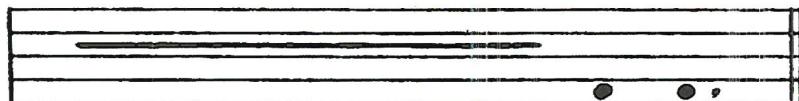
W. Góða nótt og sáluhjálplegan dauða gefi

oss Drottinn almáttugur. R. Amen.

L. Bræður, verið algáðir, vakið : Óvinur yðar,
djöfullinn, gengur um sem öskrandi ljón -
leitandi að þeim, sem hann gæti gleypit.
Standið gegn honum stöðugir í trúnni !

(I. Péturs bréf, 5/8-9)

W. Drottinn, miskunna þú oss !

R. Guði sé lof og þakkargjörð !

S y n d a j á t n i n g

L. Til þess að vér, sem nálægir erum, öðlumst
Guðs miskunn, skulum vér játa afbrot vor og
auðmýkja oss í HANS augliti. (Allir lesi :)

Ég, syndugur maður,
gef mig Guði allsvaldanda skyldugan
fyrir allar mínar syndir, / því að ég hefi
margfaldlega brotið móti mínum Skapara /
bæði í orðum og verkum, / í hugsun rangri
og í gleymsku. Bið ég til míns Skapara,/ /
að hann gefi mér rétta íðran og yfirbætur
minna synda / og veiti mér náð sína
og miskunn þessa heims, / en
annars heims ævinlegan
fagnað.

L. Það gefi oss öllum Jesús Kristur, sem er
Guð - blesaður um aldir alda. R. Amen.

I. UPPHAF

X. Snú þú oss til þín,
Drottinn Guð hjálpræðis vors.

R. Og snú frá oss reiði pinni.

X. Guð, lát þér þóknast að frelsa mig.

R. Drottinn, skunda mér til hjálpar.

(frh. sjá bls. 2) △

II. DAVÍÐSSÁLMUR (91)

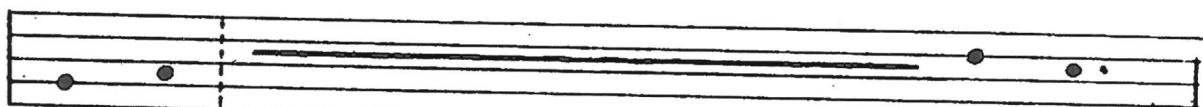
(Andstef-sálmur-andstef)

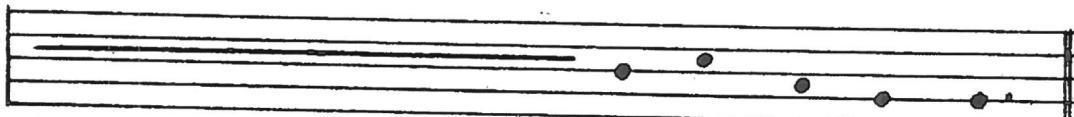
Guð, ver mér náð-ug-ur og heyr mína bæn,*

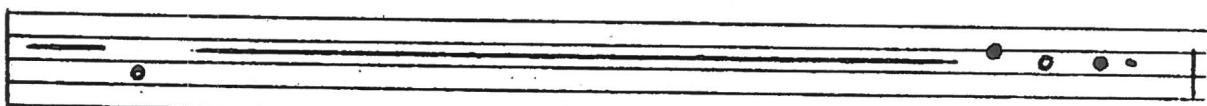
er ég hróp-a, þá svar-a mér, ó, Drottinn.

I Sæll er sá, er situr í skjóli hins/hæsta,*

sá, er gistir í skugg/a hins Almáttka.

II Sá,] er segir við Drottin :

hæli mitt og/há-borg,*

Guð minn,/er ég trú-i á.

(flutt með sama tónlagi :)

I Því hann frelsar þig úr snöru/fuglarans,*

frá drepsótt glöt/unarinnar.

II Hann skýlir þér með fjöðrum sínjum,
undir vængjum hans mátt þú hælis/leita,*
trúfesti hans er skjöld/ur og verja.

I Eigi þarf þú að óttast ógnir nætur/innar,*
eða örina, sem flýg/ur um daga,

II drepsóttina, er reikar um í/dimmunni,*
eða sýkina, er geis/ar um hádegið.

I Þótt þúsund falli þér við]hlið
og tíu þúsund þér til hægri/handar,*
þá nær það/eigi til þín.

II Þú horfir aðeins á með/augunum,*
sér hversu óguðlegum er/endurgoldið.

I Því að þitt hæli er/Drottinn,*
þú hefir gjört hinn hæsta/þér að athvarfi.

II Engin ógæfa/hendir pig.*
og engin plága/nálgst tjald bitt.

I Því að þín vegna býður hann út englum/sínum,*
til þess að gæta þín á öllum/vegum þínum.

II Peir munu bera pig á/höndum sér,*
að þú steytir ekki fót/pinn við steini.

I Þú skalt stíga ofan á höggorma og/nöðrur,*
troða fótum/ljón og dreka.

II "Af því að hann leggur
ást á mig, mun eg/frelsа hann,*
eg bjarga honum,
af því að hann/pekkir nafn mitt.

I "Ákalli hann mig, mun eg bænheyra]hann,
eg er hjá honum í/neýðinni*
og frelsa hann og gjöri hann/vegsamlegan.

II "Eg metta hann með fjöld/lífdaga*
og læt hann/sjá mitt hjálpræði."

I Dýrð sé Guði, Föður og/Syni*
og Heill/ögum Anda.

II Svo sém var í upphafi, er enn og/verða mun*
um aldir/alda. Amen.

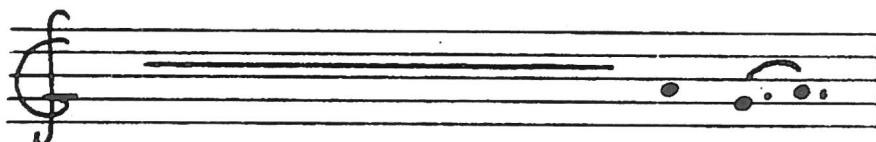
Guð, vör mér náð-ug-ur og heyr mína bæn,

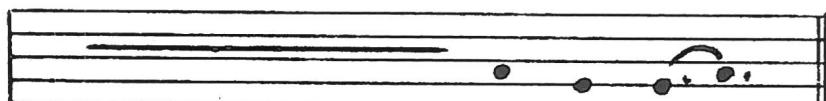
er ég hróp-a, þá svar-a mér, ó, Drottinn.

III. RITNINGARLESTUR -

LOKASTEF :

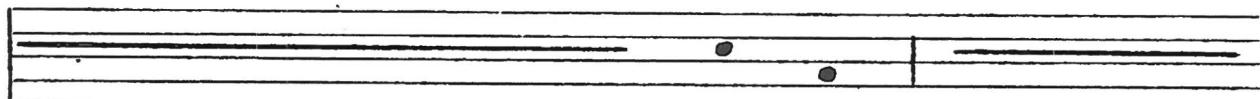

W. Drottinn, miskunna þú oss !

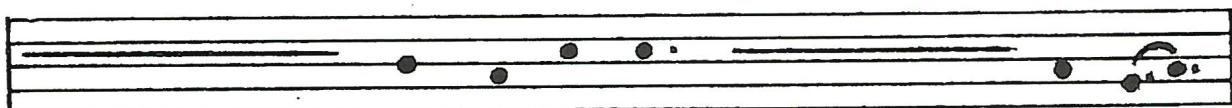

B. Guði sé lof og þakkargjörð !

ATH. Ritningartextann má tóna, og er þá sléppt
W. "Drottinn, miskunna þú oss", sbr. eftir-
farandi dæmi (Jeremía, 14/9) :

Þú ert mitt á meðal vor, Drottinn, og vér erum

nefndir eftir nafni þínu : yfirgef oss eig-i.

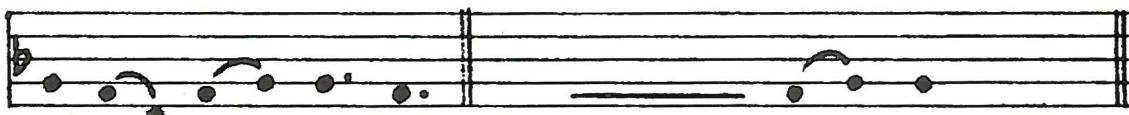

B. Guði sé lof og þakkargjörð.

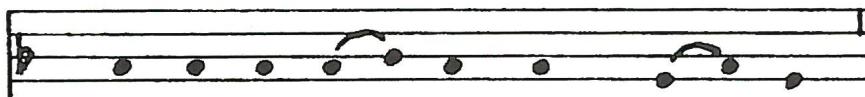
IV. VÍXLSÖNGUR

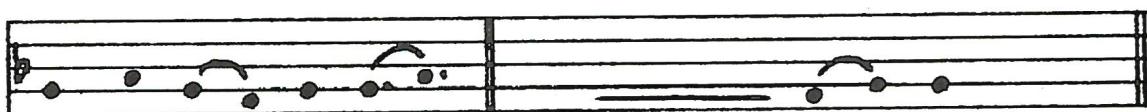
X. Í þínar hенд-ur, Drottinn Guð, vil ég nú

fela minn anda. B. Í þínar hенд-ur, ...

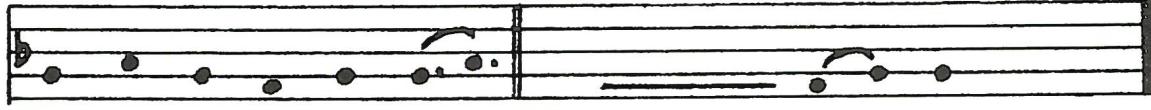
X. Þú endurleystir mig, Drottinn,

þú trúfast-i Guð. B. Í þínar hенд-ur, ...

X. Dýrð sé Guði, Föð-ur og Syn-i

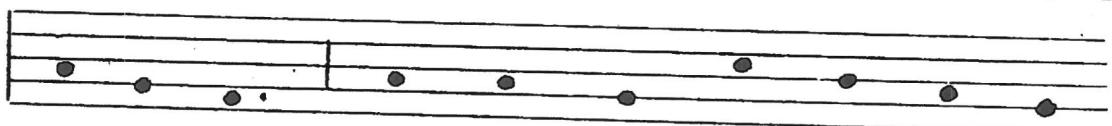

og Heilögum Anda. B. Í þínar hенд-ur, ...

V. HYMNI

I Áður dagurinn endar skær, * Alvaldi Guð, big

biðjum vær : Náð þín, sem ein oss frelsað

fær- , fögnuð veitandi sé oss nær.

II Ógnum myrkranna aflétt þú,

yfir oss vaki náð þín trú.

Freistarans aðsókn frá oss snú,

að fleki'oss aldrei blekking sú.

I-II Dýrð sé Kristi, er dýrð oss gaf,

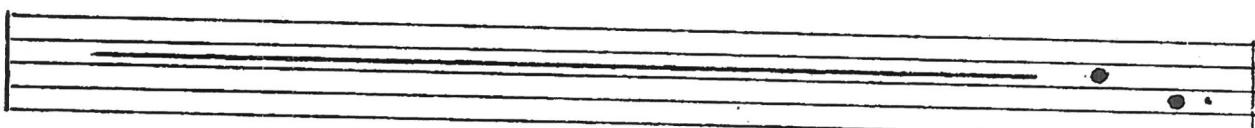
dásamri meyju fæddur af,

með Föð'r og Anda Helgum hér

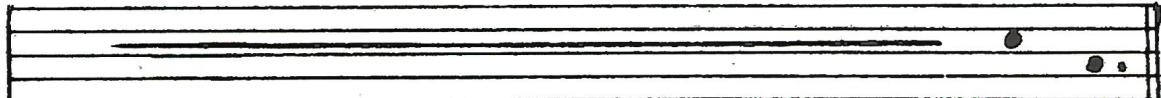
himneska'um eilífð krónu ber.

A - - men.

V. Gæt vor, Drottinn, eins og sjáaldurs augans.

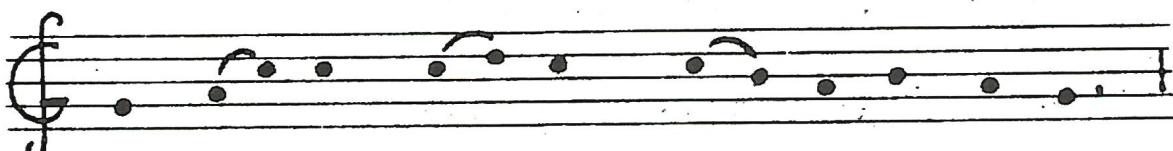

B. Varðveit oss undir skugga vængja þinna.

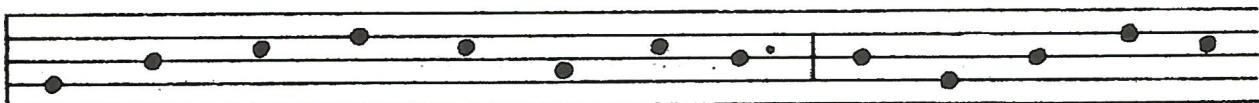
VI. LOFSÖNGUR SÍMEONS

(Lúkas 2/29-32)

(Andstef-Lofsöngur-andstef)

Frelsa oss, Drottinn, með-an vér vökum,*

varðveit þú oss, er vér sofum, svo að vér vökum

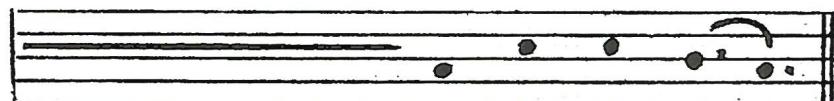

með Kristi-, og megum hvíl-a í frið-i.

—

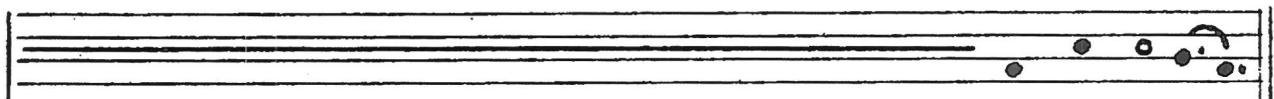
I Nú læt-ur þú, Herra, þjón þinn í/friði far-a,*

eins og þú hef/ir heitið mér .

II Því að augu míν hafa séð/hjálp-ræð-i þitt,*

sem þú hefir fyrirbúið í augsýn allr/a lýð-a .

I Ljós til opinberunar/heiðingjunum,*
og til vegsemdar lýð þín/um Israel.

II Dýrð sé Guði,/ Föður og Syni*
og Heilög/um Anda,

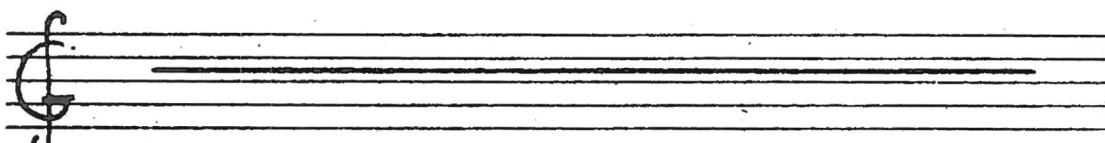
I Svo sem var í upphafi, er/enn og verða mun*
um aldir ald/a. Amen.

(Andstefið endurtakist, sjá bls. 19.)

VII. TRÚARJÁTNINGIN

(sjá bls. 8.)

VIII. BÆNIR

N. Kyrie eleison.

R. Guð Faðir, miskunna þú oss.

X. Christe eleison.

R. Kristur, Guðs son, miskunna þú oss.

X. Kyrie e-le-i-son.

R. Guð Heilagur Andi, miskunna þú oss.

X. Virztu, Drottinn, á þessari nóttu

R. að varðveita oss án synda !

X. Miskunna þú oss, Drottinn.

R. Miskunna þú oss ! ATH.

X. Látum oss biðja. - Veit oss, Drottinn, að

lifa í ótta bínum, að deyja í velþóknan pinni,
að hvílast í friði bínum, að rísa upp í mætti

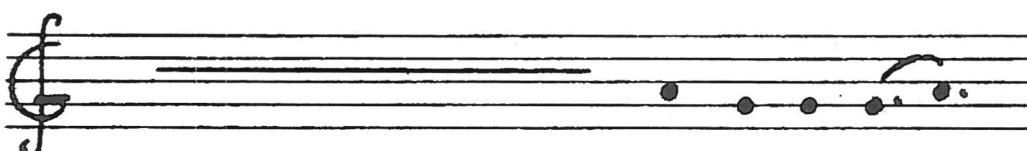
bínum og að ríkja í dýrð pinni - fyrir son

pinn Jesúm Krist, Drottin vorn. R. Amen.

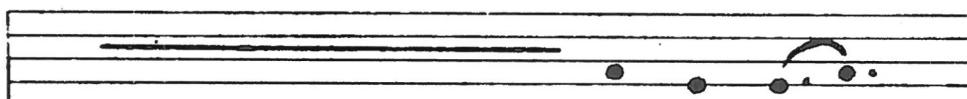
ATH. Víxlbænir aðrar, sem biðja má, í texta-
útgáfu séra Sigurðar Pálssonar.

FAÐIR VOR - (lesist í hljóði)

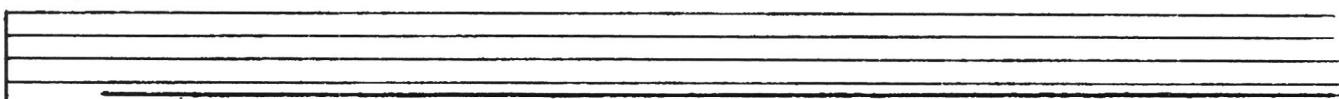
IX. BLESSAN

X. Þökkum Drottni og vefsömum hann.

B. Guði sé vefsemd og þakkargjörð !

X. Almáttugur Guð, Faðir og Sonur og Heilagur Andi
blessi oss og varðveiti að eilífu.

B. AMEN.

"Slíkur var kristinna manna háttur
á tímum postulanna, og svo ætti enn að vera :
að menn kæmu saman að morgni ... og eins að kvöldi
til þess að lesa, lofa, syngja og biðja ...

Pví fyrir öllu er,
að orð Guðs berist víða
og styrki og hressi sálirnar."

TIL SKÝRINGAR

Þáttakendur skipa sér í two hópa - hvor andspænis öðrum, ef unnt er (t.d. til vinstri og hægri í kirkjukór). Skiptast þeir á við flutning tónsöngva þeirra, sem merktir eru I og II. Tíðastjóri tekur sér stað með I.

Hin skráða tónhæð er ekki bindandi : tíðastjóri (forsöngvari) velur hana í samræmi við raddsvið flytjenda. Hann fer einn með upphaf hymna og andstefs (fram að *, í fyrsta sinn), Davíðssálms og Lofsöngs Símeons (fram að * í fyrsta versi), en hinir taka undir. Hann fer og einn með kafla þá, sem merktir eru V. (V = versus), en þáttakendur svara (R = responsum).

Tónsetningu Davíðssálma og Lofsöngs Símeons þarf að athuga vandlega: við lokastef hendinga (frá /) sé beitt hóflegri mögnun og minnkun raddstyrks. Hringirnir (•) tákna aukanótur, sem notaðar séu eingöngu, þegar atkvæðafjöldi orðanna gerir ráð fyrir þeim. Óvenju langar upphafshendingar eru fluttar í tvennu lagi : lýkur þá fyrri hlutanum með þríundarfalli ([]). Ber ætíð að hafa hliðsjón af seinasta tónsettu versinu (bls. 5, 14, 20).

Tónið skal flytja undirleikslaust, þýðum rómi og fremur greitt - án þess að brjóta í bága við eðli mælts máls, og með jafnri, en þó sveigjanlegri hrynjandi. Fordast skal taktbundnar áherzlur við flutning hymnans.

R.A.O.

10